

Bajomi Krónika

Nagybajom város ingyenes lapja

V. évfolyam - különszám

2008. október

Kenyér- és Langallófesztivál

Apostol együttes fellépése

Katolikus hittantábor

Tűzoltó Egyesület

Fonyódligeti táborozás

Erdélyben jártunk

Online kiadás

Anyagi lehetőségek szűkében a Bajomi Krónika októberi száma kizárólag online jelenik meg, "extra számként".

A könyvtárban néhány példány nyomtatott formában is megtekinthető, ezek a kiadványok nem kölcsönözhetőek.

A következő, karácsonyi számunk decemberben jelenik meg, ismét rendes kiadásban.

Megértésüket köszönjük!

Szerkesztőség

Tartalom

- 2 Élet a 2. sz. tagóvodában
- 3 Fonyódliget; Tibor László Alkotótábor
- 4 Katolikus hittantábor; Medugorje
- 4 - 5 Református kirándulás Erdélybe
- 6 Kajaktúra; Gyülekezeti nap; Városnap, fesztivál
- 7 Interjú Nádas Györggyel és az Apostol együttesel
- 8 Interjú Sirmann Ferencsel; Egészségügyi cikkek
- 9 Tűzoltó Egyesület beszámolója
- 10 Sport
- 11 Bajom TV
- 12 Azene világnapja; Programajánló; Rajzpályázat

Bajomi Krónika

Nagybajom város ingyenes lapja

Alapítva: 2004

V. évfolyam, extra szám - 2008. október

Kiadja: Nagybajom város képviselő-testülete

Főszerkesztő: Nedevics Gyöngyi

Tördelő/designer: Farkas Balázs

Szerkesztőségi cím: 7561 Nagybajom, Kossuth L. u. 14.

e-mail: nbajom@dravanet.hu

www.nagybajom.hu

Közérdekű adatok a honlapon!

Szerkesztők: Farkas Balázs, Pirka János,

Pirka Máttyás, Takács Nikolett

Fotók: Bertus Zoltán, Fejér István, Gálné Bíró Gyöngyi, Halgató Zoltán, Szabó János, Takács Nikolett,

Élet a nagybajomi 2. sz. tagóvodában

A 2. sz. tagóvoda egy háromcsoportos, 80 gyermekkel foglalkozó nevelési-oktatási intézménye a településnek. Az ide járó gyermekek nagy része hátrányos helyzetű. A 2007/2008-as tanév sok nehézséggel indult számunkra.

A tagóvoda vezetője - **Gál Zoltánné** -, valamint szeretett Kati nénink - **Kovács Ferencné** - nyugdíjba vonult. A szeptemberi testületi ülésen született határozat alapján a személyi állományból még egy fő munkakörét megszüntették, november 1-jei hatállyal.

A tanévet munkaerőhiánnyal küszködve 3 csoportban 78 gyerekkel, 5 óvónővel, 3 dajkával és 1 konyhai kisegítővel kezdtük.

Sajnos, az élet úgy hozta, hogy ezzel még nem volt vége a megpróbáltatásoknak, decemberben elhunyt kolléganőnk, **Bodó Andrásné, Irma néni**, aki pótolhatatlan úrt hagyott maga után.

A sok nehézség ellenére lelkes kollégáim és a szülők segítségével igyekeztünk mindent megtenni, hogy a gyerekek mindebből semmit ne érezzenek meg. Programjainkkal igyekeztünk minél több élményhez juttatni az idejövő gyerekeket.

Az idén nyílt először lehetőség, hogy a kaposvári Csiky Gergely Színház bérletes gyermekelőadásain az iskolásokkal együtt részt vehessünk.

Decemberben egy kedves szülőpár jóvoltából - a városi „Mikuláson” kívül - még egy „Mikulás” látogatta meg óvodánkat sok-sok ajándékkal hozva. A Mikulások puttonya nemcsak ajándékkal volt megrakva, hanem kedves szóval is.

Februárban farsangoltunk. A farsang már hagyománnyá vált óvodánknak, mint az is, hogy ilyenkor az óvónénik is jelmezbe bújnak, és egy kicsit tréfás koreográfiájukkal színesítik a farsangi kavalkádot.

Jótekonysági est keretében a gyerekek számára ismert meséket dramatizáltunk a központi óvoda és a jákói óvoda kollégáival együtt.

Májusban tavaszköszöntő ünnepélyeket tartottunk, ahol az édesanyákat is felköszöntöttük.

A hónap végén gyermeknapot szerveztünk a szülőkkel közösen, ahol minden gyermek zsetongyűjtő ügyességi játékban vehetett részt.

Júniusban kirándultunk a nagycsoportosokkal Siófokra, ahol egy sétahajózás és egy éttermi ebéd várt a gyerekekre. Tudom, ez nem nagy dolog a legtöbb ember számára, de azoknak a gyerekeknek, akik esetleg Kaposvár vagy Nagybajom határán túl még nem jártak bizony óriási élmény egy ilyen kirándulás is! A kirándulás alkalmával kollégáimat és engem is büszkeséggel töltött el az a dicséret, melyet a siófoki Fogas Étterem tulajdonosától kapott a 32 gyermek és az őket kísérő 9 felnőtt.

Az elmúlt egy évben a szülők és a település lakosai részéről sok segítséget kapott óvodánk, amiért nagyon hálásak vagyunk.

Decemberben kikerültek a település néhány pontjára a Forintos dobozaink, melyekbe a bevonásra ítélt 1-2 forintosokat lehetett bedobni. Május végéig összegyűlt **76.400** forint, melyet az óvodába járó gyermekek javára fordítottuk.

A kollégáim és a magam nevében mondok köszönetet településünk lakosainak az önzetlen támogatásért, segítségért, mellyel intézményünket támogatták.

Köszönet illeti a segítségért és támogatásért **Fekete Csabát, Feketéné Szabó Mártát, Péter Tibornét, Péterfai Gabriellát, Farkas Károlynét, Seres Melindát, Balázs Szabolcsnét** valamint **Garzó Vandát**, akiknek gyermekei ősztől az iskola növendékei lesznek.

Külön köszönetet mondunk **Gyovai Imrénének, (gyógyszerésznőnek)**, aki mint magánszemély 30.000 forintos adományával támogatta óvodánkat.

Végezetül köszönet illeti mind azokat a kedves szülőket, akiknek neve most helyhiány miatt nem kerülhetett be a felsorolásba, de mindvégig mellettünk álltak és segítséget nyújtottak a sok színes program megszervezésében és lebonyolításában.

Bunovácné Kiss Veronika

Kincses Katalin

Györgyné Laki Anita

Galba Tamara

Pánovics Lajosné óvónő

Fonyódliget 2008.

Öt éve már...

A nyár beköszöntével sok szülőnek gondot okoz, milyen értelmes és biztonságos szabadidőt biztosítson gyerekének. Gyermekvédelmi gondoskodás alatt álló és nevelőszülőknél nevelkedő nagybajomi gyermekek - július második hetében - egy hetet tölthettek a fonyódligeti táborban.

A tábor iránt nagy volt az érdeklődés. Nagybajomból 18 gyermek vehetett részt a táborozáson. A résztvevő gyermekek életkora vegyes volt, óvodáskorú volt a legfiatalabb és 16 éves a legidősebb. A táborba busszal érkezünk, és míg a buszra vártunk nagy volt az izgalom, mindenki tele volt kíváncsisággal, hogy hova megyünk, milyen lesz a tábor. Az utazás vidáman telt, a gyerekek élvezték az utat.

Megérkeztünk Fonyódligetre, itt elfoglaltuk a helyünket; a gyerekek 4 fős szobában kaptak szállást; külön faházban a fiúk és külön a lányok. Hogy ki kivel szeretne egy szobában lenni, szabadon választhatták meg. Ezután a csapat elindult ebédelni, az ebédlőig egy kis gyaloglásra volt szükség, de azt hiszem, ez nem okozott gondot senkinek, pedig az utat naponta három alkalommal kellett megtennünk oda-vissza. Első nap a gyerekek megismerkedtek a táborral és környékével, ismertették velük a szabályokat.

A gyerekeknek a táborozás nemcsak a fürdésről szólt, pedig ők legszívesebben egész nap a vízben lettek volna. A tábor ideje alatt különböző kézműves foglalkozásokat szerveztünk, lehetett gipszet önteni és festeni, rajzolni, gyöngyöt fűzni, bábukat készíteni, kinek mihez volt kedve. Az elkészült munkákat kiállítottuk, és a tábor végén mindenki hazahozta a saját készítésű dolgait. Az estéink is vidáman teltek: a gyerekeknek mókás jelmezbált szerveztünk; a kikötés az volt, hogy a fiúk lánynak a lányok pedig fiúnak öltözzenek be. A jelmezbál nagyon nagy sikert aratott, a legjobb jelmezeket oklevéllel és ajándékkal díjaztuk.

Rendeztünk tehetségkutató versenyt: szabadon választható verssel, viccel, mesével és énekkel léptek fel a gyerekek, a legjobbakat itt is díjaztuk. Egyik este vetélkedőt szerveztünk. Vegyes csoportokban versenyeztek a gyerekek és különböző témákból. Előadást tartottak: drogról, alkoholról, AIDS-ről, dohányzásról.

Gyerekeink különböző sportrendezvényeken is összemérték ügyességüket más altábor lakóival (fociban, röplabdában). Egy nap kirándulást is szerveztünk - gyalogtúrát a Balaton partján -, begyalogoltunk Fonyód központjába. Hamar elfáradtak a gyerekek, nem volt nagy kedvük a gyalogláshoz, de nagy erőfeszítések és morgolódások árán - fáradtan és elcsigázva - valahogy visszajutottunk a táborba. Sajnos, ez a gyalogtúra nem aratott osztatlan sikert a gyerekek körében, de azért mindenki túlélte. Sok hattyút láttak, és nagy élmény volt sokak számára, hogy etethették a hattyúkat. A táborból a gyerekek nagyon sok élménnyel tértek haza; elmondásuk szerint jól érezték magukat, és ha lesz rá lehetőség, jövőre is szívesen eljönnének. Úgy gondolom, hogy ez a tábor lehetőséget biztosított a gyerekeknek, hogy eljussanak és megismerhessék a Balatont, a tábori élet előnyeit és persze hátrányait is.

Az egy hét alatt sokat jelentett mindenki számára, hogy együtt lehettünk, figyeltünk egymásra, jobban megismertük egymást. Bízunk benne, hogy lesz még lehetőségünk arra, hogy nyaranta élvezhessük a táborozás élményeit.

Gál-Biró Gyöngyi

Mikor az ember egy, számára valami miatt fontos évfordulóhoz ér, akkor bizony maga mögé néz, és számot vet arról, mit végzett jól vagy rosszul az elmúlt pár esztendőben. Levonja a tanulságokat, mit és miért tett annak idején, s ebből hogyan okulhat. Így végiggondolva mi most egy kerek évfordulóhoz értünk, ugyanis öt éve annak, hogy egy hirtelen ötletből megszületett a **Tibol László Alkotótábor** gondolata; majd pár hónap múlva már leendő középiskolások rajzolták ötleteiket az iskola parkjában. Az elején még talán mi sem gondoltunk bele abba, mi lesz, ha a nyári vakációnak eme egyhetes hasznos időtöltése megéri az öt éves évfordulót. De ebben a tanévben már érettségiznek azok a diákok, akik pár éve még életük talán első kiállítási anyagát akasztották ki a református templom falaira.

Mi négyen, a tábor tanárai / Andricz Gabriella táborvezető és rajztanár, Jegenyés Diána szobrászművész, Jámbor Csaba grafikus, Szabó Roland festő/ nagyon nagy köszönettel tartozunk Szabó Ernőnek, aki a tábor elindításában kardinális szerepet töltött be, Nagybajom Város Képviselő-testületének, a nagybajomi általános iskolának, a református egyháznak és mindazoknak a vállalkozóknak, magánembereknek, rokonoknak és barátoknak, akik részt vállaltak abban, hogy 5 éven át kiállításunkat megmutathattuk.

Idén, 2008-ban július 14-étől 20-áig került megrendezésre az V. alkotóhét. Az időjárás bizony nem fogadott kegyeibe minket, hiszen négy napig majdnem folyamatosan esett az eső, ami benti munkára késztetett mindnyájunkat. Az első nap ismerkedéssel és a papírméítéshez szánt újságok és magazinok összetépesével kezdődött. Akadtak bátor jelentkezők is, akik már linómetszetet terveztek vagy épp csendéletet festettek. Mivel idén létszámukat tekintve kevesebben voltak a nebulók, ezért személyre szabottabb „edzésterveket” is ki lehetett dolgozni. Mindenkinek a saját belátására volt bízva, mivel is szeretné eltölteni ezt az egy hetet, amibe aztán mi oktatók is segíthetünk.

A következő napok már intenzív munkával teltek. A nemezelés és a linómetszés már az elején gördülékenyen haladt. Akadtak, akik egy úton keresték a lehetőségeket, mások viszont az alkotói módszerek széles repertoárjával ismerkedtek meg. A „művészé válás” apró és közvetett jelei már ilyen fiatalon is néhányuknál elég markánsan megmutatkoztak, ugyanis egyesek felcserélték a nappalokat az éjszakával. Folyamatosan készültek domborművek és kerámiák a műhelyben. Voltunk ijászkodni, ahol kilőhettük magunkból a felgyülemlett feszültséget a hét közepén. A hét végére aztán elérkezett a kiállításrendezés fárasztó napja is.

Megint kiválasztottuk, hogy ki az, aki megérdemli munkája elismeréseként a Tibol László albumot. Annnyira szoros volt ez a „verseny”, hogy nem is tudtunk egy személy mellett dönteni, ezért két könyvet osztottunk ki. Az egyiket Szigeti Tamara kapta szorgalmas és kitartó munkája elismeréseként, a másikat pedig Lugossy Fanny nyerte el, amiért ötletes munkákkal rukkolt elő. Reméljük, még sok ilyen beszámolóra lesz lehetőségünk a jövőben is!

Szabó Roland

Katolikus hittantábor

Idén a hittantábor Csörötneken volt, melyen összesen negyvenen vettünk részt. A tábor szellemi keretét a Biblia éve adta. A hittanos gyermekeket csoportokba osztották. A csapatokat a négy evangélistáról nevezték el; én a „Máté” csapat kapitánya voltam. A héten - többek között - megismerkedtünk az evangélisták és Szent Pál életével, felfedeztük Csörötneket, megnéztünk egy közeli forrást közvetlenül az osztrák határ mellett, ahol számháborút is játszottunk.

A programok között szerepelt még a szentgotthárdi strandon a fürdés, és a helyi templomot is megnéztük. Majd egy idős néni előadást tartott Brenner János életéről. Brenner Jánost - aki ciszterci szerzetes és rábakethelyi káplán volt -, 1957 decemberében gyilkolták meg Zsida határában, a mi táborunk helyszínének közelében. A katolikus egyház az 1956-os forradalmat követő egyházüldözés vértanújának tekinti őt. Erzszi néni megmutatta azt a véres karinget is, amelyben Brenner Jánost 32 késszúrás érte.

Esténként mókás tábortűzek voltak, és még éjszakai számháborút is szerveztünk. A négy csapat között egész héten vetélkedők zajlottak. A versenyek befejeztével minden csapat edességet kapott. Szakácsaink idén is a két vései néni volt, akik mondig finom étellel vártak minket.

Sajnos, hamar véget ért az egy hét. Köszönjük szépen István atya és a fiatalok munkáját. Isten fizesse meg fáradozásait!

Oláh Norbert

Gondolatok Medugorje-ről

Amerre csak jár az ember felfigyel minden csodás tetre, beszédre, őszinte, együttérző gondolkodásra.

Szinte belemerülünk a jó szándék igazi arcába, mely lenéz ránk, s tudja mikor kell azt a fajta pillanatot sugározni, mely megragadja az embert, szíven éri és belehasít, milyen a lelki világa, mert így érintheti meg legközelebb a csodát, igen a csodát, hogy szeret és szeretik.

Feleml minden elképzelhetetlen vágyat és akaratot arra, hogy szeretni tudjon, de rohanunk és nem biztos, mialatt elérjük, megkapjuk, nem készültünk fel rá, nem nőttünk fel hozzá hitben és reményben, de a szeretet már látszik, és így kapjuk meg a példás jótékonyág ingyenes ajándékát.

Mennyire jó, hogy végre kapunk valami jót, igazit, amit nem érdemel ki mindenki, de mi ezt is elérhetjük.

Hozzá felnövünk, mint kelő nap a világosságához, átértékeljük az egész életünk szabadságát, és figyelünk minden egyes mozdulatra, igazi békére, tisztaságra.

Most már így együtt vagyunk és szorítjuk magunkhoz a lét apró csírát, eleven közelségét, mert hisszük, hogy van szeretet, megnyugtató igazi béke valahol a világmindenségben.

Ez az, mit nehéz felfedezni és megpillantani, mert úgy látszik, bújik és tétován hallgatag; nem mutatja merre az igazi, megférő szeretet abban a kicsiny szinten. De együvé akar tartozni minden kötöttség nélkül, boldogságban és nyugalomban, hisz örökké tartó lesz, mert Téged is szeretni kész.

Szép József

Nagybajom-Sepsiszentgyörgy-Nagybajom

Augusztus 4-én negyvennégyen indultunk az erdélyi kirándulásra, Fejér István nagybajomi református lelkész úr vezetésével. Fejér István erdélyi származású. A csapatnak bemutatta szülőházát. Az útvonal: Kolozsvár, Illyefalva, Sepsiszentgyörgy, Csomakörös, Brassó, Kézdivásárhely, Ojtóz, Erdővidék és az Olt völgye.

Kolozsvárra érve a Református Teológián aludtunk, majd másnap reggel megismerhettük a Teológia múltját. Kortársunk, Tőkés László királyháói református püspök és európai parlamenti képviselő is ott végzett.

A délelőttöt a Házsongárdi temetőben töltöttük, felkerestük nagyjaink nyughelyeit az országépítő, polihisztor, Kós Károlyét, Dsida Jenő és Reményik Sándor költőét.

Az esti órákban elértük Illyefalvát, ahol a szállásunk volt. A településen láthattuk Jókai Mór, Mikszáth Kálmán és Szabó Dezső mellszobrát, akik Illyefalva országgyűlési képviselői voltak.

A kis város kb. 2000 fő lélekszámú. Az ott lakók 98 %-a magyar. Kató Béla református lelkész nevéhez fűződik Illyefalva fejlődése, kis- és közepes vállalkozásokat segítő alapítvány létrehozása. Itt dolgoz, szorgalmas emberek laknak, gazdálkodnak, illetve a húsüzemben, a tejüzemben dolgoznak, és még nagyon sok munkalehetőség között válogathatnak. Itt van a gyermekfalva, a gyermektelen házaspárok részére kialakított falurész, ahol a házaspárok 18 éves korukig nevelik fogadott gyermekeiket.

Pályázatok útján nagyon szép ifjúsági szállást és szállodát építettek, ahol minket is elhelyeztek. Itt volt a bázis, ahonnan naponta elindultunk kirándulásainkra.

Idegvezetőként kísért bennünket Kisgyörgy Zoltán - újságíró, a földrajz és geológia tudományok „tudora” -, akinek lexikai tudását, ismereteit és jó humorát csodálhattuk.

Meglátogattuk Zágont, Mikes Kelemen szülőfaluját. Egykori szülőháza helyén ma emlékoszlop áll. Voltunk a Mikes-emlékházban és Kiss Manyi, neves színésznőnk emlékszobájában is. Kiss Manyi Zágóban született.

Csomakörösön van Körösi Csoma Sándor, a „nagy utazó” szülőfaluja, aki elindult keletre, hogy megkeresse a magyarok őshazáját. Darjeelingig jutott el. Az ő nevéhez fűződik a tibet- angol szótár megszerkesztése.

Láttuk a barátosi középkori gótikus eredetű református templomot. Jártunk Kökössön, ahol Gábor Áron elesett csatában.

Erdély egyedülálló erődtemploma Prázmáron van, nagyon szépen felújították. A templomot kör alakú vastag magas fal övezi (védőfal). A belső térben lakófülkék vannak, ahova a lakosok elbújhattak a tatár, a török elől, és még a tartalék élelmiszereiket is el tudták rejtetni. Nagy élményt nyújtott végigmenni a történelmi falak között, és elképzelni a régi korok történeteit.

Brassó városában felkerestük a Fekete templomot. Románia legnagyobb templomát, ami ma szász evangélikus templom. Azért nevezik fekete templomnak, mert a 17. században leégett és bekormozódott. A reformáció előtt katolikus templomként működött.

Brassót erdélyi szászok lakják. II. Endre király felesége, Gertrudisz királynő telepítette be őket Erdélybe, Brassóba és vidékére. A városból megcsodálhattuk a pojáni síparadicsmot, a bodzafordulói hegyeket és a brassói havasokat.

Különös élményt nyújtott a tölcsvári vár impozáns látványa, hatalmas falai és a középkort idéző termei a titkos átjáróval, ahol mi is jártunk. A várat a középkorban építették: Erdély egyik legjobb állapotban lévő, megmaradt vára. A Hunyadiak tulajdonában volt, később a tulajdonosok váltogatták egymást, s végül Mária - román királyné - tulajdona lett, jelenleg idegenforgalmi látványosság.

A Csernika-patak völgyén haladva Ojtozra érven láthattuk az ezer éves határt a Kárpátok gerincén. Szembesültünk azzal, hogy Magyarország milyen szép és hatalmas volt. Történelmünk szomorú epizódjára emlékezve a jelenlévőket hitük, identitásuk és ismereteik szerint érintette meg.

Az erdőket, hegyeket látva megelevenedtek előttünk a regényhősök: Tamási Áron Ábelje, és Wass Albert Funtineli boszorkánya.

Tusnádfürdőhöz közel a kialudt vulkán kráterében két hegy között fekszik tengerszint felett 960 m magasan a Szent Anna-tó. Székelyföld leglátogatottabb természeti ritkasága. Festői látványt nyújt a magas hegyekkel körülvett „pici” tó (területe kb. 0,2 km²), amely fürdésre alkalmas. Többen kihasználva a lehetőséget meg is fürödtek.

Erdővidékre is ellátogattunk, mely történelmi tájegység. Kisbaconba felkerestük a nagy meseíró, a Cimbora ifjúsági lap főszerkesztőjének, Benedek Eleknek a lakóházát, ahol megtalálhatók Elek apó művei. Gyermekeinknek, unokáinknak könyveket vásárolhattunk, melyeket Elek apó dédunokája Szabó Réka ajánlott az olvasónak.

Biborcfalván láthattuk a középkorban - a 14. században - épült református templomot, melyet a 15. században gótikus stílusra alakítottak. A jelenkori restaurálás alkalmával találtak egy eredeti freskót, amely Szent László királyt a csatában, a lován ábrázolja. Érdekesség: a lova piros és fehér csíkos - Árpád sávos - zászlóval van letakarva.

Csernátonban végigjártuk a nagy szabadtéri mezőgazdasági múzeumot, ahol használati tárgyak, gépek, kocsik sorakoznak. Ugyanitt láttuk, hogyan készül a pávai székely kapu. Az udvaron található a 19. századból származó kopjafa gyűjtemény az 1880-as évekből származó öreg hársfa alatt, ahol még Jókai Mór is pihenhetett. A reneszánsz kúriában járva találkoztunk Jókai Mór emléktáblájával. Ott tartózkodása idején született meg A Damokosok c. regénye.

Itt ismerkedhettünk meg a legszebb népművészeti darabokkal, festett bútorokkal, gyönyörű kályhacsempékkel, szöttekkel, varrottasokkal, népi- és díszkerámiákkal, öntöttvas kályhagyűjteménnyel.

Voltunk a csernátoni református templomban, mely a középkori vártemplom alapjaira épült, a gyönyörűen megújult kazettás mennyezetében gyönyörködhattunk.

Kézdivásárhely - Háromszék vármegye legszebb városa - a 15. században városi rangot kapott. A középkorban már vásáros hely és kereskedelmi központ. A város a vásárok megtartására alkalmas udvarterekből áll. Kézműiparuk nagyon fejlett volt. A csizmadia, tímár, szűcs, fazekas, kalapos, szabó iparosok munkaeszközeiből, számaiból és munkáiból láthattunk kiállítást. A 1848-as szabadságharc idején a székelyek védelmi központja. Gábor Áron ágyúit Kézdivásárhelyen öntötték. Különlegesség az a kiállítás, ahol több száz baba különböző: erdélyi magyar, román népviseletbe öltözve várja látogatóit.

Vasárnap délelőtt Fejér István, nagybajomi református lelkész tartotta a prédikációt szülővárosának református templomában, melyet 1991-1996 között építettek. Fejér István Sepsiszentgyörgy szülőtte, gyermekkorában az Olt utcában lakott. Sajnos az élet elszakította szülőföldjéről. Most hazajött. Vágya, kívánsága teljesült. Az újonnan épült templom, melynek tervrajzát még az építkezés megkezdésekor kezébe foghatta, elkészült és felmehetett a szöszekre és hirdethette az Igét.

Meghatódva emlékezett: „Emlékezni jöttünk össze. Emlékezni. Mert emlékezni jó, akinek vannak gyökerei, annak jövője is van.”

Megismertük azokat a székelyeket, akik hitet tettek magyarságukról, a nehéz években is megmaradtak magyarnak. Nem olvadtak be a románságba. Harcoltak a maguk módján, és ma is harcolnak az anyanyelvük megtartásáért.

Vámos Béla szobrászművész térplasztikáján van egy idézet, melyet a zágoni kastély udvarában állítottak fel: „Vagyunk, akik voltunk, s leszünk, akik vagyunk.” Ezt az idézetet igazán akkor értettem meg, és éreztem helyénvalónak és találónak.

Sepsiszentgyörgy református gyülekezete vasárnap az istentisztelet után szeretet-vendégséggel kedveskedett a templomkertben, és később nagyon finom ebéddel és jó hangulatú beszélgetéssel köszöntünk el egymástól.

Idegenvezetőnk - mindenki Zoli bácsija - vasárnap délután meghívott bennünket otthonába, kertjébe. Koccintottunk a rizspalinkájával. Megköszöntük az együtt töltött szép napokat, a tartalmas idegenvezetést.

Sok-sok templomot bejártunk. Szembesültünk azzal, hogy a hit, az Isten háza minden nemzedéknek, felekezetnek fontos volt, és ma is az!

Megismerhettük az erdélyi ízeket, sajtokat. Vendéglátóink úticsomaggal engedtek el bennünket kirándulásainkra. A csomagban sülték és finom sajtok voltak édességgel kiegészítve. Este pedig az éhes csapatot friss vacsorával várták, melyet jóízűen el is fogyasztottunk.

Hazafele jövet felkerestük testvérfalunkat (Szárhegyet), ahonnan a déli órákban indultunk haza Magyarországra, és útközben még a korondi vásáron ajándéktárgyak vásárlására is lehetőségünk nyílt.

Kellemesen elfáradva szerencsésen hazaérkeztünk a 8 napos kirándulásunkról.

A következő napokat a sok-sok látnivaló, új ismeretek és emlékek feldolgozása hatja át. Utunk élményekben és látnivalókban gazdag volt.

Köszönjük a lehetőséget!

Lukáts Istvánné

Kajaktúra kajakozás nélkül

Az ötletet az adta, hogy tavaly nyáron egy református tábor során sikerült kipróbálnunk a sportágat, és mindenkinek elnyerte a tetszését. Így eldöntöttük, hogy jövő nyárra egy kajakozásra épülő kiruccanást szervezünk. Mivel a Csillagpont is Sárospatakon került megrendezésre, és itt ismerkedtünk meg ezzel a vízi sporttal, hát adta magát, hogy idén júliusban is ezt a várost válasszuk.

A társaság egyik fele autóval, a többiek vonattal jutottak el Sárospatakra. A vonatút első fele kibíráható volt, de a Budapest-Sárospatak távolságot már nehezebben viseltük. Négy órán át zötykölődtünk a célig. Végre leszállhattunk, és kinyújtóztathattuk elgémberedett tagjainkat. Újabb kellemetlenség ért minket, ugyanis elfelejtettek értünk jönni az állomásra, de a probléma hamar megoldódott, és sikeresen megérkeztünk szálláshelyünkre, egy roppant barátságos kis folyóparti házikóba. Az esőzések miatt a Bodrog megáradt. A kajakozásról dédelgetett reményeinket el is mosta. A jókedvet azonban semmiféle zivatar nem tudta megtörni, színes és szórakoztató programokban volt részünk így is. Legelőször a sárospataki borospincét látogatták meg többen, illetve egy kellemes teázóban mulattak az időt. Vacsora gyanánt szalonnát süttünk, és a tábori hangulat máris körülölelte az estét. Másnap gyalogtúrára indultunk, hogy megtekinthessük a magas-hegyi tengerszemet.

Derűsen süttött a nap, de később beborult az idő, és kissé elázunk. A gyalogtúra fárasztó volt, de a látvány minden szenvedést feledtetett. A visszaúton még tettünk egy kis kitérőt a sárospataki fürdő felé. A meleg vizes medence igazán üdítő volt a kimerítő séta után. A sors iróniája, hogy itteni szórakozásunkat és vidám lubickolásunkat is a vihar tette tönkre. Vasárnapra hivatalosak voltunk egy Sárospataktól nem messze fekvő kis településre: Vajdácskára. Rendkívül barátságos volt a légkör, és a szokásos istentisztelet után meginvitáltak egy kis pogácsázásra és beszélgetésre. Vajdácskáról egyenesen a szlovák határhoz közeli libegőhöz vettük az irányt Sátoraljaújhelyre. A táj csodaszép volt, és a nagy magasságban lebegni, miközben alattunk csak a mélység tátongott, elképesztően szórakoztató. Elindultunk a környék egyik leglátogatottabb települése felé: Tokajba. Az egyik, ha talán nem a legismertebb borok „szülővárosa”. Mindamellelt, hogy nagyszerű italokat készítenek, Tokaj önmagában véve is csodálatos, és itt ömlik bele a Bodrog a Tiszába. A borkóstolás után a társaság kellőképpen elfáradva elindult a szálláshely felé.

Hétfőn, az utolsó kirándulással töltött napunkon, ismét egy apró akadályba ütköztünk. A kocsikulcs ugyanis beletörött az autó indítójába. Így esett, hogy a harcra kész csapatnak várnia kellett, míg a problémát orvosolják. Elindulhattunk a Füzér irányába, ahol egy magaslati úton keresztül feljutottunk egy gyönyörű középkori várba. Hogy közelről is megcsodálhassuk a természetet, kipróbáltuk a kisvasutat, ami egészen Rudabányáig vitt. Ez a település szép szállodával és parkkal is büszkélkedhet, a környezetéért és a nyugalmasága miatt érdemes látogatni. Ezt követően kocsiba pattantunk, és megindultunk egy Pácín nevezetű településre, ahol lelkészünknek: Fejér Istvánnak a testvére a lelkész. Jót beszélgettünk, vadpörköltet lakomáztunk, többen a kártyázás szenvedélyének is hódoltak, majd nyugovóra tértünk, ugyanis másnap már indulunk is kellett haza. Mikor Kaposváron leszálltunk a vonatról, megkönnyebbülten nyugtáztuk, hogy végre ismerős környezetben vagyunk. Hiszen nincs jobb, mint az édes otthon.

Összefoglalóan csak annyit mondanék, hogy bár kihinni senki nem tudta magát, de örökre szóló élményt jelentett mindenki számára minden egyes pillanat. Ezúton is szeretném megköszönni Fejér Istvánnak, hogy lehetővé tette, hogy e kirándulás megvalósulhasson.

Balla Fruzsina

Gyülekezeti nap

A Református Egyházközség hagyományos gyülekezeti napját tartotta 2008. szeptember 13-án, szombaton délután.

A borongós, kicsit hűvös idő ugyan nem kedvezett a gyülekezet kertjében rendezett összejövetelnek, ám az érdeklődés és az összetartás kicsalta az embereket otthonaikból. Erre az alkalomra meghívást kaptak a gyülekezet tagjain kívül mindazok, akik részt vettek a nyári programokon.

A templomban a rövid áhítatot egy vetítés követte. A hittanosok napközis táboráról, az észak-magyarországi ifjúsági túráról, a konfirmandusok Accum-i látogatásáról és az erdélyi kirándulásról néztünk meg képkockákat.

Az élmények „újraélése” után terített asztal várta az érdeklődőket a gyülekezeti házban. Kétféle ízletes pörköltből választhattunk, és utána finom sütemények és italok mellett folyhatott a beszélgetés a házban, valamint a játék az udvaron.

Jöjünk el jövőre is, hiszen ezek a délutánok és esték teszik még élőbbé és tartalmasabbá egy közösség életét!

Szabó Ernőné

Városnap, Kenyér- és Langallófesztivál

2008. augusztus 23-án rendezték meg a nagybajomi városnapot. A szokásos sportversenyek után a temetőben felavatták az új kápolnát. Délután tréfás tűzoltó bemutatót tartottak, majd megérkezett a várva várt "Mókus", azaz Herczeg Balázs kaszkadőrmotoros. A Somogyi Mesterhármás, azaz Böhönye, Segesd és Nagybjom civil szervezetei is bemutatkoztak; tőlünk az Őszikék Nyugdíjas Egyesület, illetve az általános iskola ugrókötel és aerobic csoportjai tartottak műsort.

Erdélyi testvértelepülésünkről, Gyergyószárhegyről érkezett a Cika Néptáncgyűttes, melynek vezetőjével, Danguly Ervinnel készült interjúnkat a következő számunkban olvashatják.

18 órakor Varga Feri és Balássy Betty, a Megasztár korábbi szereplői léptek színpadra. Rövid tombolasorsolást követően láthattuk a kiskorpádiak latin táncműsorát, majd megkezdődött az utcából a Senior együttes, amit 22 órakor a tűzijáték szakította meg.

A másnapi Kenyér- és Langallófesztiválon is sok fellépőt láthattunk, a műfajok széles skálán mozogtak. Volt gyermekműsor (Rosta Géza), humor (Nádas György), operett (Erdős Melinda, Berlik Zoltán), orgonahangverseny (Kozma Zsombor), ütőegyüttes (hetesi iskolás csoport), és végül könnyűzene (Tóth Gabi, Apostol együttes, M.I. Zenekar). Az érdeklődők eközben megtekinthették a Puszták népe 2. c. kiállítását.

A következő oldalakon néhány, ezen a napon készült interjú következik.

Farkas Balázs

Riportok

IV. Kenyér- és Langallófesztivál

Nádas György

Maksa, Forgács, Ihos - az eddigi langallófesztiválok humorista-felhozatala. Ebbe az illusztris sorba "állt be" idén mindenki Nádasgyurija. A fellépés után többen megállították: fénykép, autogram; de volt, aki kedvenc focicsapata felől érdeklődött (Fradi), majd többszöri hangos üdvözlésben tört ki.

1982-ben a Magyar Rádió Humorfesztiválján elsöprő sikert aratott Markos György mellett. Mostanában keveset látni őket.

Milyen rendezvényekre hívják többet, falunap/városnapokra vagy inkább céges rendezvényekre?

Megdöbbenő, hogy - hála a Jóistennek -, ezek az európai uniós pénzek bejöttek, mert augusztus környékén nagyon sok falunap, rendezvény, meg mindenféle ilyen nagyobb alkalomra hívnak, úgyhogy én boldogan jövők.

Hogy tetszik itt nálunk?

Ez egy kis nyugis, szép környék. Megmondom őszintén, hogy néha irigykedem, hogy van azért ilyen is. Ez azt jelenti, hogy azért még reménykedhetünk, hogy lesz ebből az országból valami.

Sűrű a program?

Nem panaszkodom, ez az év egészen szépen telik munkával, nyaralni is volt időm; de tekintettel arra, hogy építkezem, így minden munkalehetőséget meg kell becsülni.

Színházban...?

Színházban most egyedül csak a Karinthy Színházban vállaltam feladatot. Már harmadik éve játsszuk A New York-i páparablás című darabot. A többi szerepemet átadtam másnak, mert amikor érzem, hogy elfáradok, akkor nem akarom, hogy a közönség velem együtt elfáradjon.

Ezért is hagyta ott a Mikroszkóp Színpadot annak idején?

Hát igen, annak pontosan az volt az oka, hogy 10 éven keresztül szinte nem is volt olyan nap, hogy ne játszottam volna. Ha egy kicsit úgy érzem, hogy már nem érdekel, akkor inkább átadom másnak a lehetőséget.

Lesz-e még közös fellépés a régi duóval?

Hát tekintettel arra, hogy a Markos Gyuri normális egészségi állapotnak örvend, és én is - azt hiszem -, minden lehetőség megvan rá, de se megerősíteni, se cáfolni nem akarom a hírt.

Vele viszont nemigen szoktam interjút látni...

A Gyuri egy kicsit visszavonultabban él, másféle feladatokat végez.

...nyugdíjas?

Hát, mondjuk igen.

Apostol együttes

Azok a nagybajomiak, akik kint voltak a Szárhegyi Napokon, majd hazajöttek a langallófesztiválra, kétszer is láthatták az Apostolt, ugyanis mindkét településen felléptek. Nagybajomban ritkán lehet látni ennyi embert egyszerre, ugyanis az esti koncerten az együttes saját becslése szerint 6000 (!) ember lepte el augusztus 24-én a futballpályát.

Németh Zoltán billentyűst kérdeztem néhány dologról.

Voltak már régebben Nagybajomban? Van valami hozzánk kapcsolatos élményük?

Megmondom őszintén, nem nagyon emlékszem rá, hogy az elmúlt 38 évben jártunk-e itt vagy nem. Nem tudom felidézni, mert annyi helyen voltunk az országban, hogy összefonódnak az emlékek, de én úgy emlékszem, hogy nem játszottunk még Nagybajomban.

Múlt héten épp (az egyik) testvértelepülésünkön játszottak, Gyergyószárhegyen. Sok határon túli fellépésük van?

Igen, hát végül is a magyarok területekre elég sokat hívnak minket, úgyhogy ha így vesszük, a Nagy-Magyarországot bejárjuk.

Mostanában mindenhol azt lehet hallani, hogy kevés a pénz. Ez a fellépések számában megmutatkozik? Miben más ez, mint 10-20-30 évvel ezelőtt?

Azt mondom neked, hogy 1975-ben mondjuk 450 koncertet csináltunk egy évben, akkor iszonyatos nagy a különbség. Mondjuk vágyunk sincs rá, hogy ilyen mennyiséget játsszunk. 1999-ben kezdtünk el újra aktívan muzsikálni. Tulajdonképpen nem tapasztaljuk, hogy bármi történt volna. Nagyjából az éves koncertátlagunk azóta is ugyanaz. Kicsit nehezebben döntenek a pénzek fölött az aktuális szervek, de tulajdonképpen a mennyisége a koncerteknek nagyjából hasonló. Ezt egyébként úgy is le tudnám fordítani, hogy május elseje egy elég meghatározó időpont, akkor kezdünk el játszani, és szeptember végéig muzsikálunk aktívan. Utána mindenkinek vannak színházi elfoglaltságai, mert végülis mi most már, hogy úgy mondjam, tisztességes állampolgárokként színházban dolgozunk, úgyhogy az őszi és a tavaszi szezon leginkább a színházzal töltődik el.

Nemrég volt a Sziget Fesztiválon A Magyar Dal Napja, ahova meghívtak több, mint száz előadót az elmúlt 40 évből, de az Apostolt hiányoltam. Nem is hívták önöket, vagy ez véletlen volt?

Se nem hívtak, se nem mentünk volna. Nem sok értelmét láttam ennek a népi banzájnak, hiszen nem volt az a hozadéka, amire gondoltak; de az igazsághoz hozzátartozik, hogy nem is hívtak. Úgyhogy ennyi.

Azon a koncerten mindenki a 2-3 legismertebb számát játszotta el. Ön mit választana a saját repertoárjukból, mik a legismertebb vagy legkedvesebb számok?

Hát gondolom ugye emblematikus nótánk a *Nehéz a boldogságtól búcsút venni*, vagy *Okosabban kéne élni*, vagy *Nincs szerencsém a szerelemben*, szóval egypárat fel tudnék sorolni, de ezek biztos annyira ismertek és kedveltek, hogy a közönség ezeket kiköveteli. „*Eladó, kiadó most a szívem*”..., szóval nehezen tudnám csak azt a három meghatározni.

Sirmann Ferenc szakállamtitkár, a Földművelési és Vidékfejlesztési Minisztérium kabinetfőnöke

Nagybajomban volt már, a Gólyafesztiválon is tiszteletét tette nálunk, viszont a Langallófesztiválon tudtommal először van. Hogy érzi magát?

Köszönöm szépen, nagyon jól érzem magam, különösen azért, mert az elmúlt napokban, augusztus 20. megünneplése kapcsán volt bennem némi hiányérzet. Az ünnepi szónokok nagy része az államalapítással, Szent István személyével, cselekedeteivel foglalkozott leginkább, és egy kicsit háttérbe szorult az új kenyér ünnepe. Az aratás utáni időszak nekünk, a mezőgazdaságból, élelmiszeriparból élőknek, sőt azt gondolom, hogy valamennyi magyar embernek nagyon fontos. Hiszen a magyar nyelvben a kenyér nemcsak táplálékot jelent, hanem még nagyon sok mindent. Ha „valakinek biztos kenyere van”, akkor a munkájáról beszélünk, ha „keserű kenyeret eszik”, akkor a sorsáról, ha a szülő a gyermeknek „kenyeret adott a kezébe”, akkor a szakmájáról. Szinte mindent ki tudunk azzal a szóval fejezni, hogy: kenyér. Emiatt azt gondolom, mindenféleképpen kell egy olyan nap, amikor megünnepeljük azokat, akik egész évben azért dolgoztak, hogy az egy évre való kenyérünk meglegyen, illetve akik nap mint nap hajnalban dolgoznak azért, hogy a friss kenyér az asztalunkra kerülhessen.

Nagybajom egy ilyen kezdeményezést tett. Már negyedik alkalommal kerül megrendezésre a Kenyér- és Langalló Fesztivál. Nagyon jó lehetőség arra, hogy megemlékezzünk azokról az emberekről, akik ezzel a tevékenységgel foglalkoznak, és egy kicsit megmutathassák a közönségnek, hogy mennyi finomságot lehet kenyértésztából készíteni. Elég, ha a langallóra utalok, ami nagyon sokféle finomsággal megspékelt kenyértésztát jelent. A közönség reakcióiból azt látom, hogy ők is nagyon jól érzik magukat, hát én is nagyon jól érzem emiatt magam.

Visszatér még hozzánk?

Igen, feltétlenül. Miután a mi minisztériumunknak nemcsak Földművelésügyi, hanem Vidékfejlesztési Minisztérium is a neve. Vidékfejlesztés alatt pedig azt értjük, hogy a helyi közösségek találjanak ki valamit, legyen néhány lelkes ember, aki ezt megszervezi, felépíti, és az ő ötleteik nyomán valósuljanak meg a dolgok. Ez az igazi vidékfejlesztés. Azt gondolom, hogy öröm ide - akár a Gólyafesztiválra, akár egy ilyen Langallófesztiválra - eljönni. Örülök annak, hogy Nagybajomban van egy olyan közösség, akik kitalálnak, megvalósítanak jó dolgokat, és meg tudják mozgatni szinte az egész várost. Úgyhogy örömmel jövök bármikor.

A riportokat rögzítette a Bajom TV stábjá.
Riporter: Farkas Balázs

Egészség-sziget

A városnapon a sok - sok program mellett, lehetőség nyílt az „Egészség-szigeten”, ingyenes szűrővizsgálatokra, új terápiák megismerésére.

Vércukor, koleszterin, vérnyomás, testzsír mérésre, illetve bőrgyógyászati szűrésre volt lehetőség.

Ismereteket szerezhettek a BEMER3000 (Bio-Elektro-Mágneses-Energia Reguláció) terápiáról, és kipróbálhatták a készüléket.

Örömmel láttuk, hogy nagy számban és folyamatosan érkeztek a szűrésre a lakosok, szinte minden korosztályból. Legnépszerűbb a koleszterin-szűrés volt.

Elmondhatjuk, hogy lakosságunk egészségi állapota az itt megismert eredményeket figyelembe véve nem rosszabb az országos átlagnál, de nem is jobb.

Törődjenek többet egészségükkel!

A koleszterin egy zsírszerű anyag, amely a szervezet számára nélkülözhetetlen. Kétféle koleszterin van: „jó” koleszterin HDL, és „rossz” koleszterin LDL. Ha a vér koleszterin szintje megnő, életünket is veszélyeztető ellenséggé válik.

A vérből lerakódik az erek falára, és érelmeszesedéshez vezet. Ez kialakulhat a szív koszorús ereiben, ahol szívinfarktust, az agyi erekben, ahol „stroke”-ot, a végtagokban pedig trombózt okozhat.

Az Egészség-sziget létrejöttét anyagi támogatásukkal segítették:

Nagybajom Város Önkormányzat

KRKA Magyarország Kereskedelmi Kft.

Szula Ágnes gyógyszerész

Dr. Gulyás Sándor háziorvos

Dr. Kovács Zoltán háziorvos

Mi lehet közös 150 emberben? - Egy találkozó, mely a segítőkészségről szól

A 15 éve alakult pécsi Őssejt alapítvány keretein belül működő Csontvelődonor Klub idén május 16-án tartotta éves nagy rendezvényét.

Az est „főszereplője” egy nagybajomi csontvelődonor, Herbai Edit volt, aki a múlt évben adott őssejtet egy ukrán kisfiúnak. A fiatalasszony élményszerűen számolt be arról, milyen utat kell megjárni a végső őssejt adásáig. Őszintén beszélt a nehézségekről, kisebb-nagyobb fájdalmakról, s végül arról a semmihez sem hasonlítható érzésről, hogy megmentette egy gyermek életét...

Végül valaki megkérdezte: Ha most kellene döntenie – ismerve a kellemetlen vizsgálatokat – vállalná-e mindezt? Ő csak annyit mondott: „természetesen”.

(Részlet a VÉR-KÉP c. szakmai lapból)

A Tűzoltó Egyesület beszámolója

Szeretnénk beszámolni Önöknek egyesületünk életében történt eseményekről.

Júniusban két tagunk látogatott el a nagybajomi küldöttséggel Schortensbe, ahol a Krammermarkt búcsún kívül szakmai programot is szerveztek részükre a kollégák, melynek keretében egy katasztrófavédelmi bemutatót, valamint egy önkéntes tűzoltóversenyt néztek meg. Baráti kapcsolat révén Heincz Polter egy laptopot ajándékozott az egyesületnek, melyet ezúton is megköszönünk.

Nagybajom város képviselő-testülete és vezetőségünk még előző évben döntött arról, hogy a régi Zuk gépjárművet, valamint a régi nem használt sisakokat és egyenruhát elajándékozza a Gyergyószárhegyi testvértelepülés tűzoltóinak. Hosszú-hosszú szervezés eredményeként ez év augusztusában sikerült kijuttatni hozzájuk.

Egyesületünk eleget tett a gyergyószárhegyi tűzoltók meghívásának, amikor is a Szárhegyi napok rendezvénysorozatán belül megszervezett tűzoltóversenyen részt vettünk. A versenyszabályzat, a versenyfeladatok ismeretlenek voltak számunkra, de ennek ellenére nagy lelkesedéssel vettünk részt a feladatok végrehajtásában. Utolsó feladatként egy 1868-ból származó kocsifecskendőt kellett működésbe hozni. Ez bizony majdnem kifogott versenyzőinken, de női tagjaink, és a jelenlévő nagybajomi hölgyek lendületbe hozták a masinát. Nagyon kellemes és vidám hangulatú versenyen vettünk részt, ahol nemcsak a hivatalos kapcsolatok kiépülése indult el, de baráti kapcsolatok is létrejöttek. A verseny után egy díszbeneden vettünk részt, majd benevezünk a főzőversenyre, ahol is a krumplis ételek kategóriájában megnyertük a versenyt; a tűzoltó sisakban tált Bajomi Tűzes Paprikáspityókánkkal. A kedves és baráti vendéglátást viszonoztuk, amikor meghívtuk a szárhegyi tűzoltókat a városnapi rendezvénysorozatra. Erdélyi vendégeink egyik tagja is részt vett az előadott Vidám Tűzoltók produkcióban. A kapcsolatfelvétel eredményeként a szárhegyi önkormányzat egy régi, muzeális értékű kocsifecskendőt ajándékozott egyesületünknek, melyet mindenki megtekinthetett a városnapon.

Itt kell megemlítenünk, hogy a bemutató helyszíne számunkra nem volt megfelelő, mivel az eredetileg megbeszélt, megfelelő helyszínt a sportpálya végében utólagosan a szervezők megváltoztatták, így egyesületünk hátrányos helyzetbe került, ami miatt bemutatónk sem volt olyan színvonalú, mint amilyenre terveztük. Fájdó számunkra, hogy egy vidéki vállalkozó fontosabb, mint egyesületünk.

Örömmel számolhatok be arról is, hogy két pályázatunk is sikeres lett. Az NCA pályázaton 340.000 Ft-ot, a BM pályázaton 400.000 Ft-ot nyertünk, mely összegeket eszközbeszerzésre fordítunk. Emellett az SZJA felajánlásokról is megérkezett az értesítés, 29.000 Ft-ot kapunk. Mindenkinék köszönjük a felajánlását, s bízunk abban, hogy ez a következő évben még nagyobb összeget jelent majd.

Köszönetünket szeretnénk kifejezni az Egyesület tagjainak, akik a szárhegyi kollégák elszállásolásában, vendéglátásában, valamint a városnapi bemutató lebonyolításában részt vettek. Külön köszönjük Vekker Róbert felajánlását, aki egyesületünknek adományozott egy hűtőládát, Udvari Jánosnak a lovak, Kovács Jánosnak és Bogdán Istvánnak a fogatok biztosítását, a ruhákat a Kaposvári Tűzoltóságnak, a sisakokat és mászóöveket a Katasztrófavédelmi Igazgatóságnak.

Dr. Barna Angéla
Elnök

Nagybajomi bajnokcsapat

2008 januárjában vettem át a nagybajomi AC irányítását. A csapat az őszi szezon után az első helyen fejezte be a pontvadászatot, innentől kezdve a velem és a csapattal szembeni elvárás nem lehetett más, mint az elért pozíció megtartása s ebből következően a bajnoki cím megszerzése.

Amikor felkértek a feladatra, tudtam, hogy nem lesz egyszerű, mert csak az első hely fogadható el, és végig eredménykényszer alatt kell játszani.

Azt gondolom, hogy edzőt és játékost is csak a kihívások és ezen kihívásoknak való megfelelés vihet előre és erősíthet meg. Végül is a feladatot teljesítette a csapat, és gondolhatnánk, ez így volt természetes és magától értetődő. Nem volt ilyen egyszerű!

A közös munka során kiderült, hogy egy fizikálisan gyenge, morálisan szétesett csapattal van dolgom. És ezt még tetézte - az előkészületi edzéseken látottak alapján -, hogy technikailag is éretlen. A feladat adva volt: egy olyan csapat kialakítása, amely a pályán és pályán kívüli viselkedésével, valamint a játékával kivívja a szurkolók szimpátiáját és elismerését!

A feladat csak részben sikerült, de bizakodó vagyok a jövőt illetően, mert ez egy hosszabb folyamat, mely időt és türelmet igényel. Fontos megemlíteni, hogy több játékost sikerült beépíteni a csapatba. Biztató a jövőre nézve a csapat fiatal átlagéletkora.

Sok játékosban benne van a fejlődés lehetősége. Minden területen próbáltam olyan csapatszerkezetet kialakítani, melyben a játékosok egyéni kvalitása jobban kifejezésre jut. Gondot okozott, hogy kevés játékos állt a rendelkezésemre, s ebből fakadóan a variációs lehetőségek is korlátozottak voltak.

A szűkös játékos keret azt is jelentette, hogy egészséges rivalizálás nem alakulhatott ki a csapatba kerülésért. Problémás volt az edzés látogatottság is. Minőségi munkát csak megfelelő létszámmal lehet végezni!

Összességében - a gondok ellenére - úgy értékelem, sikeres szezont hagytunk magunk mögött. Szeretném megköszönni minden támogatónak, szurkolónak a segítséget, hiszen azért dolgozunk, hogy nekik örömet szerezzünk!

Remélem, velük együtt lesz részünk örömben és sikerekben a magasabb osztályban is!

Hanusz János
edző

Az AC Nagybjom az NB III-as Dráva-csoportban lapzártánkig 2 győzelmet szerzett: idegenben Mohácson, illetve hazai pályán Pécsvárad ellen.

Transzplantáltak és Dializáltak

Európa Bajnoksága

Würzburg (2008. 08. 31 - 09. 07.)

Szeptember első hetében került megrendezésre Németországban a "Transzplantáltak és Dializáltak VI. Európa Bajnokság"-ára. Ezen a tornán indult és kimagasló eredményeket ért el **Witzl Donát**.

Eredményei:

1. 50 méteres sprint – aranyérem
2. kislabda-hajítás – aranyérem
3. súlylökés – aranyérem
4. váltófutás (4x100 m) – aranyérem
5. tollaslabda – ezüstérem

Kimagasló sportteljesítményéhez szívből gratulál a Bajomi Krónika szerkesztősége! További „aranyos” sikereket kívánunk Neki!

Városnapi SAKK villámverseny

(2008. 08. 23.)

A Városnapi rendezvénysorozatokon belül 6. alkalommal került megrendezésre a "Bajom Kupa sakk villámverseny". Ezen a hagyományos eseményen 10 egyesület 38 versenyzője ült asztalhoz. A rendezők örömeire egyre több utánpótláskorú fiú- és lányversenyző.

Kilenc fordulóval elindított versenyen csak az utolsó fordulóban dönt el, hogy ki lesz a győztes. Izgalmas csatában Lipcsei Ádám (Nagyatád-Nagybjom) nyerte a versenyt, megelőzve Molnár Rolandot (Fonyód). Harmadik helyen Szijártó András (Nagyatád-Nagybjom) végzett.

Külön értékelték az ifjúsági leány és fiú kategória versenyzőit. A fiúknál az összetettben Lipcsei Ádám lett a győztes, míg a lányok versenyét Havanecz Bianka (Kéthely) nyerte.

Különdíjban részesült: Bek Balla János, mint legidősebb versenyző (81 éves, AC Nagybjom), Murphy Eric, mint legfiatalabb versenyző (7 éves, Kaposvár); a legeredményesebb nagybjomi sakkozóknak felajánlott serleget Cserti László vehette át.

Asakkversenyen 38 résztvevő játszott. Helyezéseik:

- I. Felnőtt kategória:
 1. Lipcsei Ádám
 2. Molnár Roland
 3. Szijártó András
 4. Mike János
 5. Miovecz Bálint
 6. Havanecz Bianka
- II. Ifjúsági fiú
 1. Lipcsei Ádám
 2. Miovecz Bálint
 3. Bozsoki Bálint
- III. Ifjúsági lány
 1. Havanecz Bianka
 2. Für Katinka
 3. Huszár Nóra

Különdíjasok:

Legidősebb versenyző: Bek Balla János (81 éves)

Legfiatalabb versenyző: Murphy Eric (7 éves)

Legeredményesebb: Cserti László

Bajom TV

Szeptember 12-én pénteken este végre elindult útjára városi televíziónk, a Bajom TV. Ezt a napot hosszas előkészület előzte meg, az ORTT engedélyéig sok mindent kellett elintézni. Az első felvételek augusztus utolsó előtti hétvégéjén készültek, szerencsére a városnap és a langallófesztivál sok témát szolgáltatott a helyi médiának. Az előzetes tervek szerint a tévé minden kedden és pénteken adna 1-1 órás összeállítást, illetve vasárnap délután egy vallási műsort.

A stáb összeállítása a következő: Háda Ferenc főszerkesztő, ügyvezető, a tévé főnöke, a jogi háttér az ő vállán fekszik. A felvételeket két stáb készíti, az egyikben Balogh Zoltán és Kovács Péter, a másikban Marics Csaba és Marics Péter dolgozik. Az utómunkálatokat Balogh Zoltán és Marics Csaba végzi. A két riporter, illetve bemondó Kovács Judit és Farkas Balázs. Nemrég beugróként Póth Hajnalkát is láthattuk néhány adásnapon. A „mindenes”: Kovács Péter, ő végez minden szervezési munkát.

Egyéb érdekességek: a nyitó animáció és a vetített hátterek Balogh Zoltán munkái, a Híradó főcímenéjét Farkas Balázs szerezte. A logo golyóját Tamás László fényképezte. Az eddigieken túl további műsortervek is vannak, új dolgokat is szeretnénk kipróbálni. Szíveszterre pedig külön meglepetéssel készülünk.

Aki elmulaszt egy adást, másnap este megnézheti az ismétlést.

Műsorstruktúra

Kedd 19:00

- **Híradó**
saját gyártású közszolgálati hírműsor, Nagybjom és környéke eseményösszefoglalója
- **Gyermekműsor**
- **Nemzetiségi magazin**
kisebbségekről szóló információs magazin
- **Fórum**
Agazdaság helyi szereplőinek bemutatása, vállalkozások segítése, intézmények bemutatása..
- **Kulturális, ifjúsági és közéleti magazin**
kultúrával, aktuális történésekkel foglalkozó magazin

Szerda 19:00

A keddi adás ismétlése

Péntek 19:00

- **Híradó**
- **Film7**
Hírek a mozi világából, filmelőzetesek
- **Aktuális**
Beszélgetés az elmúlt hét eseményeiről
- **Zöld vonal**
Természetvédelmi, tájvédelmi műsor
- **Élet az éveknek**
Nyugdíjasok műsora

Szombat 19:00

Apénteki adás ismétlése

Vasárnap

- 17:00
Vallási műsor
Közvetítés a katolikus szentmiséről, vagy a református istentiszteletről (heti váltásban)
- 19:00
A keddi és pénteki adások ismétlése

Hirdetési lehetőségeink

Várjuk hirdetőik jelentkezését a Bajom TV képűségjába, illetve leendő reklámblokkjaiba.

Díjszabási táblázat:

KÉPŰJSÁG

1 oldal / 10.000 Ft - napi 40 megjelenéssel 14 napon át
 2 oldal / 18.000 Ft - napi 40 megjelenéssel 14 napon át
 3 oldal / 24.000 Ft - napi 40 megjelenéssel 14 napon át
 4 oldal / 28.000 Ft - napi 40 megjelenéssel 14 napon át
 Lakossági hirdetés (max. 120 betűhely): 7 napra 3.000 Ft
 Lakossági hirdetés (max. 120 betűhely): 14 napra 5.000 Ft
 Névnapi és születésnapi jókívánságok: 1.000 Ft / alkalom (1 napig)

REKLÁMFILM KÉSZÍTÉS

Heti 5 adásnapon történő sugárzás esetén:

10 másodperc / 15.000 Ft
 15 másodperc / 20.000 Ft
 20 másodperc / 25.000 Ft
 30 másodperc / 30.000 Ft

EGYÉB

Egyéb reklámanyagok és családi eseményekről készített felvételek (pl. eljegyzés, esküvő): kedvező feltételekkel, külön megegyezés szerint.

Érdeklődni:

Bajom TV

7561 Nagybjom, Iskola köz 1.

E-mail: tornacsarnok@nagybjom.hu

Tel.: 06-20/807-2808

A zene világnapja Nagybjomban

Meghitt hangulatban nyitotta a református egyházközség "Októberi estek a csillag alatt" rendezvénysorozatát a Nagybjomi Vegyeskar a nagybjomi református templomban.

Az eseménynek az adott aktualitást, hogy október elseje a zene világnapja.

Pap Jenő karnagy elmondta, hogy kevés olyan nemzet él a világon, amely olyan gazdag népzenei kincset mondhat magáénak, mint a magyar.

Kár, hogy ennek a gazdag kincsnek az ápolására egyre kevesebb az idő az iskolában. A kórus előadásában elhangzottak népdal feldolgozások épp úgy, mint egyházi kórusművek. A legnagyobb élményt a szólamok együtt zenélése, illetve a műsor végén a közönség és a kórus együtt éneklése adta. Az eseményről a Bajom TV helyszíni beszámolót készített.

A zene világnapja alkalmából szerdán délelőtt Tibil Veronika és Pap Jenő ötletes zenei vetélkedőt szervezett az egész iskolát megmozgatva. Az osztályok kaptak egy-egy borítékot, amelyben dalok voltak soronként összekeverve, elrejtve. Ezeket helyes sorrendbe kellett rakni. Amikor elkészültek, közösen el kellett énekelniük.

A vetélkedőn nagyon jól érezte magát, szívesen énekelt gyerekek és felnőttek.

Az "Októberi estek a csillag alatt" rendezvénysorozat a református templom csillaga alatt a hónapban tovább folytatódik. Az érdeklődők találkozhatnak Jókai Anna írónővel és az Újpesti Baptista gyülekezet harang együttesével.

Kiss Zoltán

Programajánló

Október 18. szombat

16:00 Kiállítás
Soós Tibor festőművész kiállítása
Művelődési ház

18:00 "Októberi estek a csillag alatt"
Jókai Anna írónő előadása
Református templom

Október 23. csütörtök

17:00 Nemzeti ünnep
Művelődési ház

Október 25. szombat

18:00 "Októberi estek a csillag alatt"
Az Újpesti Baptista gyülekezet harang együttesének előadása
Református templom

Október 26. vasárnap

13:30 Bajnoki labdarúgó mérkőzés: NB III 12. forduló
AC Nagybjom – Kaposvár
Nagybjom, sportpálya

December 22. hétfő (előrejelzés)

18:30 A Nagybjomi Vegyeskar karácsonyi koncertje
Művelődési Ház

Rajzpályázat

Kedves gyerekek!

A Bajomi Krónika szerkesztősége versenyt hirdet minden rajzolni, festeni vágyó gyermek részére.

A téma: **KARÁCSONY.**

Várjuk minden lelkes pályázó művét a városi könyvtárba!

Beküldési határidő: **december 6.**

A legjobb rajzokat a Bajomi Krónika decemberi számában jelentetjük meg, az alkotó nevének feltüntetésével!

